

Jo critico, però jo contamina!

Un relat de: [llamp!](#)

Jo contaminao quan encenc la llum de casa meva, perquè l'electricitat que consumeixo probablement està generada amb alguna energia fòssil, alguna de neta també, però com que no ho sé: contaminao.

Tu contamines quan engegues el cotxe i te'n vas a treballar, a visitar la família o te'n vas de vacances, perquè el combustible fòssil del teu vehicle de transport privat, o turisme: contamina.

Ell contamina quan va a comprar al supermercat i demana bosses de plàstic per tragar els aliments i productes comprats, per això ara es fan pagar, perquè les bosses de plàstic: contaminen.

Nosaltres contaminem quan comprem al supermercat perquè tots els envasos dels productes, que assegurin un tancament hermètic, lliure de tòxics, resulten ser fabricats amb productes tòxics i: contaminen.

Vosaltres contamineu quan edifiqueu a tort i dret en les ciutats i pobles d'arreu, perquè no us adoneu que hi ha molt edifici per reformar i millorar, en canvi, preferiu fer-vos cases noves i: contamineu.

Els contaminen cremant combustibles fòssils, en el transport aeri, marítim i per terra; contaminen fent guerres i produint material bèlic; així com fent bullying i mobbing al company de treball: contaminen.

Tothom, sense excepció, contamina. Qui és més sant també contamina mínimament, i qui és més murri contamina molt més descaradament. De la contaminació no se'n salva ningú, ni tan sols Greta Thunberg.

La gent ha après a contaminar per aconseguir allò que vol: el benestar material, personal, individual i egoista. Després ve el medi ambient, els ecologistes, la biodiversitat i la mare terra. Que sempre són uns torracollons!

Som contaminadors de mena, des que ens llevem, fins que ens n'anem a dormir. Vivim entre contaminació de tota mena: acústica, visual, olfactiva, gustativa, tàctil i poc fem per evitar-ho. D'aquí que la nostra salut quedi ressentida.

La salut de la gent està tocada, el medi ambient contaminat, allò que mengem... hem deixat de ser-ho, per imaginar que ho som. Allò real ja no importa, importa el somni que et venen i la contaminació que et poden ficar dins el teu cos.

La contaminació ens fa menys éssers humans, menys savis, menys humans, menys amics, menys amorosos, etc. I fa de nosaltres una caricatura de l'humà irresponsable que és i que flirteja amb la fabricació de nous productes, per evitar malalties, que de no haver contaminació, no caldrien.

Pare, el bosc ja no és el bosc, el riu ja no és el riu... només resten reminiscències de la vida que hi va haver un dia i que no tornarà a ser en molt de temps, ans els naturalistes ens salvin d'aquesta obnubilada realitat.

Mare, la salut ja no és salut, la medicina ja no és medicina... només resta la química per resoldre els desastres en la salut dels humans, que es podrien solucionar amb la pràctica de la millor selecció dels nutrients més saludables per cadascú i menys processats.

Fills meus, l'educació ja no educa, l'amor fratern que us devem, queda en suspensió... fins a millors notícies. La contaminació arriba a l'educació i fa estralls, donat que el bullying i el mobbing en el treball contamina tot psiquisme saludable i en vies de progressar cap a millor benestar social.

Mare terra, tant t'hem robat, que els diners que hem produït robant-te els minerals, els cultius, els animals, no ens els podem menjar, i els hem donat a gent irresponsable, que no sap administrar-los amb justícia.

Cultius intensius en desmesura, ramaderia intensiva, purins, alfals, ordís, transgènics,... 5G! On anirem a parar? La terra no pot absorbir tanta desforestació, incendis forestals, contaminació en el medi rural, perquè hi ha moltes boques a alimentar, tantes com 7 mil milions, progressant cap als 10 mil milions!

Greta Thunberg, profeta del canvi climàtic, porta'ns a bon port, i sacseja les consciències d'aquests pobres contaminadors, que som nosaltres, que ha donat aquesta, la nostra era, la de l'antropocè, i dona'ns una segona oportunitat per reconduir el planeta cap a un menor sacrifici dels seus recursos, sempre limitats.

Tu contamines, però jo més, ell no se n'està de més, nosaltres no deixem de contaminar, perquè vosaltres no pareu de fer-ho i ells hi fiquen cullerada, amb tot el planeta es mor, poc a poc, en un món cada vegada més inaccessible a les boques que es moren de fam a l'Àfrica, i que transiten cap a Europa en la cerca d'oportunitats.

Ens ho comencem a plantejar ja? O què n'assos esperem? Ningú ens durà un planeta nou per explotar, ni noves terres que contaminar, ni noves famílies a les que esclavitzar. El món es mor, però es mor amb nosaltres al damunt. Això és el que fa que la terra seguirà girant, però potser ja no hi haurà ningú per poder-ho explicar als seus.